

svého činu (opomenutí), nebo kdyby si byl náležitě neuvědomil neopatrnosti svého jednání, neuváživ možnou kausalitu svého jednání (opomenutí) pro škodný výsledek vůbec nebo ne dosti pečlivě; v důvodech pomíjí však rozsudek mlčením útěk obžalovaného po srážce, ačkoliv by v něm, zejména ve spojení se skutečností zjištěnou i rozsudkem, že totiž obžalovaný popírá i svoji přítomnost v místě srážky, bylo by lze spatřovati po případě zjev poukazující k tomu, že si obžalovaný své viny byl dobře vědom. Rovněž skutečnost svědkem Cyrilem B-ou potvrzená a soudem nedotčená, že obžalovaný hlásil po příjezdu do garáže, že mu spojka netáhne a že celou cestu z Ch. — tedy až po projetí S-em — jel velice špatně proto, že mu spojka klouzala, mohla by zejména při současném bedlivém hodnocení všech řečených skutečností nasvědčovati tomu, že obžalovaný v době povalení Jana Z-a neměl ještě onen znalce předpokládaný defekt a mohl tedy se svým strojem vyvinouti značnou rychlost. Ježto rozsudek nepřihlíží k řadě závažných skutkových okolností, jež vyšly na jevo při hlavním přelíčení, a jichž náležité hodnocení by mohlo pozměnit předpoklady pro úsudek soudu o nevině obžalovaného, stávají se tím vratkými závěry soudu o opatrnosti počinání si obžalovaného. Pro doličené zmatky bylo zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek jako zmatečný zrušiti a odkázati věc podle § 288 čís. 1 a 3 tr. ř. na soud první stolice, by ji znova projednal a o ní rozhodl.

Čís. 3431.

Pro skutkovou podstatu zločinu podle §§ 5, 205 a) tr. zák. stačí, že se kdo aspoň v době domovní prohlídky při pátrání po ukrytých věcech dověděl o tom, že majitel věcí v jeho bytě a s jeho vědomím uschovaných je v podezření, že je ukryl, aby aspoň částečně zmařil uspokojení svých věřitelů, přes to však věci nevydal a sdělení o nich četnictvu neučinil.

(Rozh. ze dne 3. dubna 1929, Zm I 744/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 19. listopadu 1928, pokud jím byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro zločin spoluviny na zločin podvodného úpadku podle §§ 5, 205 a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku sprostňujícím jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a o ní rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost státního zástupce, napadající osvobozující část rozsudku, vytýká právem neúplnost pro to, že nalézací soud uváděje výpověď obžalovaného Václava P-y, že veškeru vinu popřel a přiznal jenom, že ví, že jeho manželka nějaké zboží jejím bratrem Václavem B-ou poslané převzala, neuvedl a neuvážil i jeho doznání, že asi v únoru 1927 dal si Václav B. do jeho bytu do uschování šatstvo a prádo, které

bylo jeho vlastnictvím, a že ve svém bytě viděl balíky. Touž vadou jest stížen i další důvod nalézacího soudu pro osvobození obžalovaného, že slyšení svědci Bohumil K., Václav K. a Karel V. potvrdili, že obžalovaný nebyl při domovních prohlídkách, když zvláště z výpovědi svědka Karla V-ého vychází, že podrobil před první domovní prohlídkou výslechu oba manžele P-ovy, obžalovaný pak sám doznal, že při první prohlídce byl, kterouž výpověď soud nalézací při svém zjištění hodnotit opomenul. Soudu nalézacímu bude tudíž po správném zjištění obsahu výpovědi obžalovaného a svědků uvážiti, zda a pokud vezme jimi za dokázáno, že obžalovaný věděl o tom a souhlasil s tím, že a proč jsou v jeho bytě uschovány věci Václavem B-ou tam dodané, jmenovitě zda věděl o tom v čase první prohlídky v jeho bytě provedené, dále pokud zvěděl o účelu této prohlídky a jak se k provedenému pátrání četnictva po hledaných věcech zachoval. Okolnosti tyto mohou býti pro posouzení viny obžalovaného významné, neboť, zjistí-li se, že obžalovaný aspoň v čase domovní prohlídky po ukrytých věcech zvěděl o tom, že jeho švakr jest v podezření, že ukryl zboží ze svého obchodu proto, by takto aspoň částečně zmařil uspokojení svých věřitelů, přes to však věci v jeho bytě s jeho vědomím uschované nevydal ani o tom sdělení četnictvu neučinil, jest skutkový základ pro posouzení jeho viny ve směru zažalovaného zločinu podle §§ 5, 205 a) tr. zák. dán. Výtku zmateční stížnosti státního zástupce s hlediska onoho nedostatku ve zjištěních nalézacího soudu jest tedy oprávněna. Pro dolíčený zmatek čís. 5 § 281 tr. ř. bylo zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek ve výroku osvobozujícím jako zmatečný zrušiti a věc vrátiti soudu prvé stolice, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a o ní rozhodl.

Čís. 3432.

Pro příslušnost soudu, v jehož obvodu obviněný bydlí nebo se zdržuje (§ 54 tr. ř., § 25 tr. por.) stačí, že se obviněný v obvodu tohoto soudu zdržuje občas (byl tam dvakrát přistížen a zodpovědně slyšen).

(Rozh. ze dne 4. dubna 1929, Nd I 104/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl spor o příslušnost mezi krajským soudem v Písku a krajským soudem v Bratislavě v trestní věci proti Alexandru L-ovi pro zločin podvodu (zpronevěry) takto : Příslušným je krajský soud v Bratislavě.

D ů v o d y:

Není mezi oběma soudy sporu o tom, že jde o trestní činy spáchané v cizině a že pro příslušnost krajského soudu v Písku místo spáchaného činu podle § 51 tr. ř., pokud se týče podle § 16 tr. p. — v úvahu nepřichází. Směrodatným je tedy ustanovení § 54 tr. ř., pokud se týče ustanovení § 25 tr. p., která souhlasně vyznívají v ten rozum, že v takovém případě je příslušným především soud, v jehož obvodu obviněný bydlí nebo se zdržuje. Jako soud bydliště nebo pobytu lze však vzíti v úvahu